

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 kroge, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost pošline. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 y. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptujju, gledališko poslopije štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inzeratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 1.

V Ptujju v nedeljo dne 1. januarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

!!! Ne pozabi !!!

da je zdaj prišlo

ново leto 1911

in da je vsled tega tvoja dolžnost, držati se sledečih navodil:

I. Vsakdo naj takoj poravnava svoj dolg na naročnini. List se plačuje v naprej!

II. Vsakdo naj nabira naročnike listu! V skupnem delu je moč; čim več novih naročnikov bode te nabrali, temboljši in temvečji bode naš list!

Pomislite,

da je naš nepremagljivi in brezobzirni in odkriti „Stajerc“

največji slovensko pisani tednik!

„Stajerc“ obsega najmanj 8—12 strani in objavlja razven vseh novic največ gospodarsko važnih člankov, nadalje brezobzirno kritiko ljudskih izsesalcev, prav lepe povesti, smešnice, dopise, politični pregled itd. Poleg tega je „Stajerc“ edini slovensko pisani list, ki prinaša vsak teden celo vrsto lepih podučnih slik. Kar se novega na svetu zgodi, to prinaša „Stajerc“ v besedi in podobi! In vedno je

„Stajerc“ boritelj za ljudstvo!

Naš list ni od nikogar odvisen in je vsled tega vsakemu poštenemu mnenju na razpologo. Pri nas najde vsakdo svojo pravico!

„Stajerc“

je svoj čas vsakih 14 dni prav ponižno izhajal. Zdaj izhaja ponosno vsaki teden. In

na Štajerskem in Koroškem

je naš „Stajerc“ najbolj razširjeni in najvplivnejši list. Ob tej priložnosti pa povemo tudi, da se bode prihodnje leto naš list tudi na

Kranjskem

razširil in da bomo prinašali posebno kranjsko prilogo, kajti tudi v sosedni kranjski deželi trpijo vbogi kmetje pod prvaškim zatiranjem. Tudi na Kranjskem morajo kmetje izpoznati, da je slovensko-narodna politika velika škodljivka ljudstva!

Mnogo večji in mnogo boljši bode postal naš list. In v klub temu je naš „Stajerc“ skoraj

dvakrat cenejši

nego vsi drugi enaki listi. Naročnina „Stajerca“, ki izhaja vsaki teden enkrat na 8—12 (pa tudi 14) straneh, ki prinaša tudi tedensko najmanj 3 slike, znaša:

Za Avstrijo celo leto 3 kroge, za Ogrsko 4 50 K, za Nemčijo 5 K, za Ameriko 6 K. To je pač malenkostno plačilo!

Vsi na delo za „Stajerca“, ki mora biti v vsaki

kmetski, obrtniški in delavski hiši!

Naročajte naš list, razširjajte ga, pridobivajte mu naročnike, in —

zmaga bode naša!

1911.

Nekaj res novega vam povemo: danes ob polnoči, tananko ob polnoči, vlegla se je neka belolasa starka in je umrla. Komaj je zatisnila oči, ko je že neko dete zavrisnalo. Smrt in rojstvo je združili v en sam trenutek. Starki so rekli „Leto 1910“ in novorojenčku pravijo „Leto 1911“.

Moj Bog, človek ima lahko dušo, dokler diha. In vendar nas poprime semtertja otožnost. Kako solznati mir obdaja človeka, kadar sedi na svoji grudi ob zahajanju solnca. Krasno je bilo solnce in izlivalo je čisto zlato nad livado in vstvarilo nam je dan veselja. Ali zdaj zahaja solnce... na goreh še zažari svitla črta in potem prihajajo sence, sence, temne, mračne, žalostne sence...

Takemu večeru podobna je novoletna noč!

Spominjajte se solčnih žarkov, ki ste jih vživali v preteklem letu! Veselje, sreča, ljubezen, zadovoljnost, vse ste doživeli, in čeprav le za trenutek! V dosmrtno ječo obsojeni je za minuto srečen, ako nemoteno opazuje veselo mušico, ki frfota okoli njegovega okna. Toča je pobila kmetu gorice; ali preje, skozi tedne in mesece bil je srečen v upanju na krasno trgat. V rudniški jami zakopan je živi rudar in strupeni plini ga zadušijo; ali zadnja njegova misel mu pomeni srečo, kajti svoji nedolžni deci želi solnca... Vsem, prav vsem, beraču in cesarju prineslo je preteklo leto par solčnih žarkov lepe sreče...

Ali zdaj stojimo v sredini grobov! Sence prihajajo — in na desno in na levo in spredaj in zadaj... povsod grobovi... Noč nas obdaja in vse Silvestrovo veselje ne pomaga čez to dejstvo... Kdo je za nami? Kdo je tekom leta izginil? Kdo počiva pod zeleno grudo? Kdo nam je postal tuj v strasti življenja?...

Kako smešno je vso sovraštvo, kadar mu stoji nasproti večna Resnica!...

Bodimo pametni: na solnce preteklosti in na sence bodočnosti ne pozabimo! Kajti novo leto je mejni kamen in kar je bilo na oni strani, ne pride na to stran.

Pozdravljena, ti nova številka: 1911!

Bog daj našim sovražnikom sreče — brez sarkazma kličemo to besedo! Bog daj nam moči, da nadaljujemo svojo pot: naprej, naprej v novo leto...

Politični pregled.

Delegacije so pričele zasedanje. Zanimivo je, da je ogrsko delegacijo naš prestolonaslednik otvoril. S tem nadomestil je cesarja prvič pri državnopravnemu aktu.

Vojaška smrt. Na Monte Pianu je zasula snežena lavina vojaško patroljo; pri temu je našlo 4 vojakov svojo smrt in le oficir se je mogel rešiti. Mi gotovo priznamo potrebo vojaških vaj. Ali po našem mnenju bi bilo treba malo več previdnosti. Kajti v času mira ni treba življenje vojakov riskirati!

Ogrski državni zbor je predložil razpravo glede trgovinske pogodbe z Srbijo. S tem se je onemogočilo uvoz mesa iz Srbije s 1. prosincem t. l. Iz agrarnega stališča je to le pozdraviti, kajti mesno draginjno bomo le tedaj odstranili, ako varujemo domače kmetijstvo!

Krvavi boji so se vršili na univerzi v Odesi (na Ruskem) med študenti in policaji. Šlo se je zaradi nekega prepovedanega shoda. Na obeh straneh se je streljalo. 1 študent je bil ubit, mnogo pa ranjenih: 235 študentov so zapeli. To je tista blažena Rusija, s katero nas bi prvaki tako radi združili!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Po dveletnem vse hvale vrednem delovanju kot nadučitelj je gospod Leopold Čulak službeno prestavljen v Doberno pri Celju. V tem kratkem času si je znal pridobiti čez dve tretjini prebivalstva, kateri ga spoštujejo kot vzornega nadučitelja. On se ni brigal za narodnjaške hujskače, še manj jih je vbogal; zatoraj so ga tudi črtili kot belo vrano. Njemu je bila šola čez vse, zatoraj se je tudi trdno držal predpisov naprej postavljenih uradov in je otroke v tem smislu podučeval. Zatoraj so se tudi otroci pri njem že v drugem razredu več nereskega naučili, ko oni, kateri so preje pod Serajnikom in Klemenčičom sedem let hlače po šolskih klopih trgali. Za ubožne otroke pa je prosil in trkal pri raznih ljudeh celo po Gradcu, da jim priskrbi kruha, katerega jim mnogi starišev ne morejo v šolo dati... Zatoraj ga bomo zelo pogrešali. Vendar naj sprejme od nas na pot v Doberno hvaležna voščila, ker nam je znano, da je tudi tam potrebno, da že pri nas začeto delo uspešno nadaljuje in izročene otroke v popolni omiki izgoji, da bodejo enkrat vzgledni avstrijski državljani!

Eden mnogih gorskih občanov.

Žiče pri Konjicah. (Izjava). Ni res, da bi bil gospod nadučitelj Čuček Josef mojega fanta težko ali kakor koli telesno poškodoval, kar je tudi dognala zdravniška preiskava. Obžalujem torej to od mene povzročeno neresnično vest v tej zadevi ter prosim gospoda nadučitelja odpuščanja in se mu zahvaljujem, da je odstopil od daljne sodnijske preiskave proti meni. Tudi izrekam, da je poročilo v „Narodnem dnevniku“ glede te zadeve popolnoma neresnično. — Žiče, dne 23. prosinca 1910. Josef Slanc m. p.

Grize pri Celju. Naši „zvezarji“ so ustanovili svojo posojilnico. Ali ni to velika hinavščina za tistega, ki bi moral mir in ljubezen med